

[Pernille Forchhammer]

indsats for de 18-19-årige. Det er nødvendigt med en indsats for samtlige unge under 20 år, og det er også nødvendigt med en indsats for de unge mellem 20 og 29 år på dette område.

Vi forsøger med forslaget at vende debatten om, at unge skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, til en diskussion om, at arbejdsmarkedet, uddannelsessystemet og samfundet skal stå til rådighed for den enkelte unge.

Vi forsøger at vende debatten om, at unge kræver at få kontanthjælp af samfundet, til at sige, at unge tilbyder en hel masse ting.

Når man kommer ud af skolen, er man ung, man er frejdig, og man har masser af gåpåmod. Man har ideer til, hvad man vil med samfundet. Man kan klare hele verden, og man vil tilbyde sine nye erfaringer, sine kvalifikationer og sin arbejdskraft.

Men hvad sker der? Vi ved, at 20.000-25.000 unge står og banker på samfundets lukkede dør og bliver afvist på grund af manglende uddannelsespladser og på grund af manglende praktikpladser.

Vi har i dette forslag prioriteret uddannelsen fantastisk højt, fordi vi ved, at unge, som ikke får en eller anden form for uddannelse koblet på folkeskolen, på et eller andet tidspunkt bliver hængende i det sociale system. Vi får dem aldrig videre, og vi bruger et hav af ressourcer på at kanalisere dem tilbage igen.

Det er vigtigt, at samtlige unge her i landet får en ungdomsuddannelse.

Vi mener, at man gør unge en bjørnetjeneste, hvis man kanaliserer dem over i ufaglærte job uden at bringe dem videre i systemet, og hvis vi ser på demografien i det, ved vi, at inden 1994 vil ungdomsårgangene være faldet med 25.000, og derefter falder de med 20.000 pr. år. Det betyder, at hvis vi ikke tager os sammen og uddanner den ungdom, vi har i dag, vil vi på det tidspunkt stå med et uddannelsesgab, en uddannelsesmanko, som vi vil få problemer med at leve op til med de krav, som EF's indre marked stiller til uddannelsen i Danmark.

Der er brug for en nettoudvidelse på 20.000-25.000 uddannelsespladser, kan vi konstatere. Vi har så sagt: Det er det antal unge mennesker under 30 år, vi har stående i bi-standssystemet, og som har brug for tilbud. Det er ikke de samme, som går over og tager en uddannelse. Det er ikke de samme, der kan tage en uddannelse uden videre. Nogle har brug for

et kombineret forløb. Men nettoudvidelsen svarer til det, og det er på det grundlag, vores økonomiske beregninger bygger, men hvis arbejdsministeren mener, at de er for løse, og at det bliver meget dyrt, er vi da villige til at forhandle om det sommeren over.

Vi har som sagt fremsat dette, fordi vi ønske de en tilkendegivelse, som vi kunne arbejde videre med i løbet af sommeren, om eventuelt at fremsætte et forslag, som bygger på et flertal af Folketingets partier, og det vil vi selvfølgelig arbejde videre med.

Der var også kommentarer til den regionale styring kontra den centrale, netop fordi problemet ikke bare ligger i Socialministeret, men ligger både i Socialministeriet, Undervisningsministeriet og Arbejdsministeriet. Er der behov for en central koordinering af den indsats, som man yder? Der er behov for, at man kan konvertere dagpengemidler til aktive uddannelses- og praktikpladsmidler. Jeg kan godt lide, at De Konservatives ordfører siger, at der ikke er nogen problemer i at sige, at der skal være praktikpladser. Jamen så tag konsekvensen og vær med til at lave en ordning, som sikrer, at antallet af praktikpladser er der. Vi er villige til at forhandle om, hvordan den ordning skal se ud.

Den regionale styring berører vi faktisk også i vores beslutningsforslag, hvor vi siger, at der også er behov for en regional styring, for jeg er enig med arbejdsministeren i, at det lokalt vil være nemmere at finde de uddannelses- og praktikpladser, som der er behov for, fordi man kender og kan kortlægge området og man kan lave nogle helt andre aktiviteter.

Så endnu en gang vil jeg takke for den positive modtagelse af hensigterne og håbe, at vi i løbet af sommeren kan få en meget konstruktiv debat om problemet, så vi til efteråret kan tage en endelig beslutning, som sikrer unge i dette samfund perspektiv gennem uddannelse og arbejde.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Fru Pernille Forchhammer sagde, at der havde været tale om en ganske frugtbar debat, og det vil jeg i og for sig godt medgive.

Fru Pernille Forchhammer sagde, at der er behov for en central koordinering. Jamen der er rent faktisk allerede en central koordinering.

Vi har et regeringsungdomsudvalg med et parallelt embedsmandsudvalg, og det er ikke